

Náprava De Dion

Dnes již zřídka používaná konstrukce hnací nápravy, jejíž princip navrhli koncem minulého století hrabě Albert de Dion, Georges Bouton a Jules Trépardoux. Spojuje přednosti nezávislého zavěšení kol (malá neodpružená hmota) a tuhé nápravy (neproměnné postavení kol vzájemně i vzhledem k vozovce). Kola jsou spojena tuhým nosníkem, příčně ustaveným v rámu nebo karoserii, na něž přenáší boční síly, např. kluzným čepem pohybujícím se ve svislé drážce skříňe rozvodovky nebo Wattovým přímovodem. Rozvodovka je spojena nepohyblivě s rámem nebo karoserií a je tedy součástí odpružených hmot. Hnací moment se na kola přenáší tak jako u nezávislého zařazení kloubovými hřídeli, jejichž hmotnost se jen částečně přičítá k neodpruženým hmotám.

Náprava De Dion slučuje výhody tuhé nápravy a nezávislého zavěšení kol. Schematická kresba znázorňuje jedno z možných konstrukčních řešení. Kola jsou nosně spojena tuhým příčkou zavěšenou na čtyřech podélných ramenech a příčně ustavenou Wattovým přímovodem. Rozvodovka je součástí odpružených hmot vozidla a hnací moment se přenáší na kola kloubovými hřídeli.

Náprava De Dion vozů Alfa Romeo. Tuhý příčný nosník tvoří se dvěma šikmými rameny celek, zavěšený vpředu v jediném místě na karoserii, resp. pomocném rámu. Příčně je rovněž ustaven Wattovým přímovodem. Dalšího snížení neodpružených hmot se dosáhlo umístěním kotoučových brzd u rozvodovky.